

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117223224
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:4117223224.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu Finance4you, a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 43 906 915, právne zastúpeného STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Jakubovo námestie 13, proti žalovanej Q. P., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, so sídlom K., O. J. XX, o zaplatenie 51.060 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15Csp/81/2021-349 zo dňa 3. augusta 2022 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výroku II. o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 19.060 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 23.3.2016 do zaplatenia a vo výrokoch IV. a V. o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výroku I. o určení, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1215000033 zo dňa 14.8.2015 je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1215000033 z 14.8.2015 je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19.060 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z danej sumy od 23.3.2016 do zaplatenia (výrok II.) a vo zvyšku sa žalobu zamietol (výrok III.). Východiskovo uviedol, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, ako aj „špeciálne spotrebiteľské právo“. Konštatoval, že žalobcovi bolo povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov zrušené (až) k 31.8.2015, t.j. ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (14.8.2015) takýmto oprávnením ešte disponoval.

2. Po preskúmaní jednotlivých obsahových náležitostí danej zmluvy okresný súd zistil, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Naproti tomu neakceptoval tvrdenia žalovanej o neuvedení celkovej výšky úveru a nerozčlenení splátok na splátky istiny, úrokov a ďalších nákladov spojených s poskytnutím úveru. Okresný súd zdôraznil, že zmluvu o poskytovaní domáceho servisu za starostlivosť o klienta pri poskytnutí úveru posúdil ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže ako samostatná zmluva by bola bezpredmetná. Následne ju vyhodnotil ako absolútne neplatnú podľa § 39 Obč. zák. z dôvodu obchádzania ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. „za účelom zvyšovania poplatkov spotrebiteľa z toho istého úveru mimo uzavretej spotrebiteľskej zmluvy“. Poplatky za domáci servis totiž prakticky predstavujú skryté náklady úveru, čo má za následok tiež to, že sa neodrazili ani vo výpočte RPMN, ktorý údaj v posudzovanej spotrebiteľskej zmluve nadväzne nebol správne stanovený.

3. Na základe predmetných nedostatkov v obligatórnych náležitostiach zmluvy okresný súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy č. 1215000033 zo dňa 14.8.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Keďže bolo jednoznačne preukázané, že žalobca reálne poskytol na základe dotknutej zmluvy len sumu 24.406 eur, pričom jednotlivými platbami žalovaná v úhrne uhradila 5.346 eur, je povinná žalobcovi titulom istiny zaplatiť sumu vo výške 19.060 eur. Okresný súd doplnil, že s týmto prístupom/postupom sa stotožnila aj žalovaná. Žalovaná nemala námietky ani proti výške úroku z omeškania (5,05 % ročne z priznanej istiny) od 23.3.2016 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého dlhu z dôvodu neplatenia jednotlivých splátok. Nakoľko výšku úroku bola v súlade aj s § 517 Obč. zák. okresný súd priznal žalobcovi i uplatnené úroky z omeškania, ale iba z priznanej istiny vo výške 19.060 eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

4. V súvislosti s tým, že pôvodne v konaní vystupovali žalovaní 1/ a 2/ (popri aktuálnej žalovanej aj N. P.) uviedol, že títo uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere so žalobcom „ako dlžníci, t. z. že boli zaviazaní spoločne a nerozdielne“. Podľa názoru okresného súdu ide v prebiehajúcom konaní o samostatné procesné spoločenstvo podľa § 76 CSP, teda o „také, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Čiže aj súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne“. Z tohto dôvodu bola na platobnom rozkaze vydanom ešte Okresným súdom Nitra vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť vo vzťahu k pôvodne žalovanému 1/ N. P., ktorý voči nemu odpor nepodal.

5. O trovách konania o žalobe žalobcu rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovaná má právo na ich náhradu v rozsahu 26 % (výrok IV.). Zohľadnil pritom, že priznaná istina v percentuálnom vyjadrení predstavuje 37 %-ný úspech žalobcu; teda zároveň jeho neúspech 63 %; čomu zodpovedá čistý úspech žalovanej (práve) 26%. Súčasne okresný súd vyslovil, že žalovaná má právo na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe „vo vzťahu k žalobcovi“ v celom rozsahu (výrok V.), nakoľko v tejto časti bola plne úspešná.

6. Proti tomuto rozsudku vo výroku o uložení jej povinnosti zaplatiť žalobcovi 19.060 eur s príslušenstvom podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukazovala na to, že žaloba smerovala spoločne a nerozdielne proti N. P. a nej (odvolateľke), pričom Okresný súd Nitra vydal platobný rozkaz, ktorý obsahoval poučenie „ak podáte včas odpor s vecným odôvodnením, súd platobný rozkaz zruší v celom rozsahu a nariadi na prejednanie veci pojednávanie“. Žalovaná (v tom čase v pozícii žalovanej 2/) podala proti predmetnému platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor a teda legitímne očakávala (v súlade s § 267 ods. 3 CSP), že súd prvej inštancie - v danom období Okresný súd Nitra - vydaný platobný rozkaz zruší v celom rozsahu a postúpi vec miestne príslušnému Okresnému súdu Martin, ktorý vo veci vytýči termín pojednávania.

7. Podľa názoru odvolateľky Okresný súd Nitra bol povinný platobný rozkaz zrušiť v celom rozsahu (tak proti nej, ako aj proti žalovanému 1/) a bol povinný uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručiť do vlastných rúk strán sporu (§ 267 ods. 4 CSP); čo vôbec neurobil, ale len zaslal odvolateľke prípis/oznámenie, že spis bude postúpený Okresnému súdu Martin. Nesúhlasila so záverom okresného súdu, že pôvodní žalovaní 1/ a 2/ tvoria samostatné procesné spoločenstvo, nakoľko (tiež) v platobnom rozkaze boli zaviazaní na zaplatenie všetkých nárokov spoločne a nerozdielne. Ak by žalovaný 1/ bol právoplatne zaviazaný na zaplatenie celej sumy 51.060 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % p.a. z tejto sumy od 23.3.2016 do zaplatenia a následne by žalovaná 2/ bol zaviazaná ešte na zaplatenie istiny vo výške 19.060 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 19.060 eur od 23.3.2016 do zaplatenia, okresný súd by priznal žalobcovi viac, ako požadoval v žalobe.

8. Odvolateľka tvrdila, že ak Okresný súd Nitra posúdil záväzok žalovanej strany vo vzťahu k žalobcovi ako spoločný (solidárny) záväzok členov nerozlučného procesného spoločenstva, čo vyplýva z vydaného platobného rozkazu, potom nemôže Okresný súd Martin v totožnom súdnom konaní a na podklade toho istého spisového materiálu uvádzať, že sa jedná o samostatné spoločenstvo. Nadväzne mala za to, že nakoľko Okresný súd Martin nekonal v konaní sp. zn. 15Csp/81/2021 so žalovaným v rade 1/ porušil právo žalovanej strany na spravodlivý proces.

9. Žalobca zostal v odvolacom konaní nečinný.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý v odvolaní nenapadnutých výrokoch o určení, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.) a o zamietnutí žaloby vo zvyšku (výrok III.) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP

a contrario) v preskúmvanej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

11. V súdnej veci pôvodne konal Okresný súd Nitra, ktorý vydal platobný rozkaz č. k. 9Csp/197/2017-21 zo dňa 14.8.2017. Tento nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k žalovanému 1/ N. P. 19.9.2017. Po opakovaných odmietnutiach odporu žalovanej 2/ a zrušení predmetných uznesení bolo napokon ustálené, že odvolateľka/žalovaná (v tom čase označovaná ako žalovaná 2/) podala proti platobnému rozkazu podaním doručeným dňa 27.7.2021 včas odpor s vecným odôvodnením. V predmetnom medziobdobí (dňa 1.7.2021) však nadobudol účinnosť zákon č. 211/2021 Z.z., ktorým bol novelizovaný aj Civilný sporový poriadok práve v ustanoveniach týkajúcich súvislostí rozhodovania súdu vo forme platobného rozkazu.

12. V zmysle (súčasného) znenia § 267 ods. 4 CSP sa platobný rozkaz zrušuje už samotným včas podaným odporom s vecným odôvodnením, ktorý procesný následok v zmysle prechodného ustanovenia § 471b CSP dopadá aj na súdený prípad. To znamená, že v dôsledku zmeny zákona už v čase podania odporu (aktuálnou) žalovanou došlo vo vzťahu k nej k zrušeniu platobného rozkazu priamo zo zákona včasným podaním vecne odôvodneného odporu. Z daného titulu k relevantnému dátumu (27.7.2021) nebolo povinnosťou konajúceho súdu (v tom čase Okresného súdu Nitra) vydávať uznesenie o zrušení platobného rozkazu, tým pádom logicky ani ho doručovať (do vlastných rúk) procesným stranám. Dotknutá odvolacia námietka žalovanej teda nie je dôvodnou.

13. Neobstojí ani odvolacia námietka o tom, že solidárni dlžníci v prípade súdneho sporu iniciovaného proti nim veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo. Tak právna teória, ako i súdna (osobitne občianskoprávna) prax sú v danej otázke pomerne jednotné v tom, že solidárni dlžníci predstavujú samostatné procesné spoločenstvo. Z „novších“ názorov právnej teórie ide napríklad o konštatovania v tzv. Veľkom komentári Civilného sporového poriadku; Števíček, Ficová ... a kol., C.H.Beck, 1. vydanie, 2016, str. 263, či v článku Právny záujem v civilnom sporovom konaní; Hlušák, M., Žalobné právo, Zborník z medzinárodného vedeckého kongresu Trnavské právnické dni 2020, str. 214.

14. Predmetný záver bol tiež zafinovaný už v staršej civilnoprávnej judikatúre (R 22/1953, R 58/1969); rovnako i novšia judikatúra (R 35/2002) vychádza z toho, že pri pasívnej solidarite ide o samostatné procesné spoločenstvo. Dotknuté stanovisko je naďalej dlhodobo plne rešpektované v českej judikatúre (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 2599/98, či 20 Cdo 670/2006, alebo 33 Cdo 2537/2014) a tiež v odbornej literatúre (napr. Bureš, Drápal, Krčmář a kol.; Občanský soudní řád, Komentář I. díl, 7. vydání, Praha C.H. Beck, 2006, strana 398). Na uvedené (z dnešného pohľadu už „zahraničné zdroje“ odvolací súd podporne odkazuje vzhľadom na spoločnú (nielen) právnu históriu Slovenskej republiky a Českej republiky.

15. V konkrétnostiach súdnej veci nerozlučné procesné spoločenstvo nevyplýva ani z časti konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Nitra, ako sa snaží tvrdiť odvolateľka. V platobnom rozkaze tamjšieho súdu z 14.8.2017 (č.l. 21) je len uložená povinnosť pôvodným žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť dotknutú sumu s príslušenstvom; čo samo o sebe, ako je uzavreté už vyššie, nezakladá existenciu nerozlučného procesného spoločenstva.

16. V rámci poučenia v dotknutom platobnom rozkaze nie je ani použitá formulácia o jeho zrušení v celom rozsahu, pokiaľ podá odpor, čo i len jeden zo žalovaných; poučenie obsahuje termín „ak podáte odpor“. V danej spojitosti možno (aj) Okresnému súdu Nitra vytknúť, že nebol dôsledný v poučení a napriek jeho (do určitej miery až popisnej) forme dostatočným vysvetlením nereagoval na okolnosť, že na žalovanej strane vystupujú dva subjekty. Dokonca, ani v prípade nesprávneho poučenia, že podaním odporu čo i len jedným zo žalovaných sa zrušuje celý platobný rozkaz, by nedošlo - pre vyššie rozoberané právne závery - k „založeniu“ nerozlučného procesného spoločenstva na strane žalovaných.

17. Napriek tomu, že v právnom východisku o charaktere procesného spoločenstva pôvodných žalovaných nie je odvolacia argumentácia odôvodnená, žalovaná opodstatnene poukazuje na to, že napadnutým rozsudkom okresný súd v konečnom dôsledku priznal žalobcovi viac, ako sa domáhal svojou žalobou. V súdnej veci, ktorá nie je vecou, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 216 ods. 2 CSP), uvedené - bez ohľadu na nedôvodnosť takéhoto záveru - ani nie je prípustné.

18. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 51.060 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 23.3.2016 do zaplata, ktorá povinnosť bola právoplatne uložená pôvodnému žalovanému 1/ platobným rozkazom. Súčasne však napadnutým rozsudkom bola uložená aktuálnej

žalovanej (pôvodne v pozícii žalovanej 2/) povinnosť zaplatiť ďalšiu sumu 19.060 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z danej sumy (tiež) od 23.3.2016 do zaplatenia.

19. Okresný súd v aktuálnom štádiu rozhodovania veci, keď subjektom vystupujúcim na žalovanej strane je už len žalovaná Q. P., dostatočne nezohľadnil a ani vo výroku nevyjadril skutočnosť, že o povinnosti druhého solidárneho dlžníka už bolo právoplatne rozhodnuté. Tým došlo v rozsahu 19.060 eur s príslušenstvom k neopodstatnenému duplicitnému priznaniu žalovanej sumy.

20. Okolnosť existencie právoplatného rozhodnutia voči ďalšiemu solidárnemu dlžníkovi je možné vyjadriť napr. formuláciou „žalovaná je povinná spoločne a nerozdielne z pôvodne žalovaným 1/ N. P., ktorému táto povinnosť bola právoplatne uložená už platobným rozkazom... zaplatiť žalobcovi sumu ...“.

21. V súdnej veci nerozhodol bezprostredne odvolací súd aj z titulu doloženia žalovanou stranou do spisu (č.l. 344 a 345) fotokópie potvrdenia o vklade (presne) sumy 19.060 eur, ktorý bol vykonaný dňa 22.8.2022 na účet č. XXXXXXXXXXXX v N. D., resp. v XXX.D. a.s., čo je v zmysle zmluvy o posudzovanom spotrebnom úvere číslo účtu veriteľa/žalobcu. Zároveň variabilný symbol XXXXXXXXXXXX je takmer totožný s číslom predmetnej zmluvy 121500033.

22. Z obsahu spisu nie je možné zistiť žiadne bližšie skutkové okolnosti týkajúce sa daného vkladu. Hoci išlo o vklad z 22.8.2022 žalovanou označovaný ako zaplatenie istiny, v rámci neskôr podaného odvolania (5.10.2022) žalovaná dotknutú skutočnosť vôbec nespomína; žalobca v predmetnom štádiu konania (už) bol značne pasívny.

23. Úlohou okresného súdu bude došetriť skutkové okolnosti súvisiace s predmetným vkladom, ktoré môžu mať zásadný vplyv na dôvodnosť nároku nielen v otázke istiny, ale i v časti príslušenstva. Vzhľadom na to, že ide o udalosť, ku ktorej došlo po vydaní napadnutého rozsudku, nemá povahu skutkovej okolnosti, ktorá mala byť tvrdená, resp. uplatňovaná už skôr.

24. Bez ohľadu na výsledky došetrenia je aj v dotknutej spojitosti potrebné, aby okresný súd bližšie vymedzil svoje úvahy a závery týkajúce sa príslušenstva pohľadávky - úrokov z omeškania; predovšetkým vo vzťahu k časovému vymedzeniu ich priznania. Okresný súd totiž iba odkázal na to, že žalovaná nemala výhrady voči výške úroku z omeškania a táto bola súladná i s § 517 Obč. zák. K časovému vymedzeniu úroku z omeškania však nič konkrétnejšie neuviedol. Pritom v dôsledku (aktuálne už právoplatného) uzavretia, že predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov, sa zásadne menia aj okolnosti týkajúce sa zosplatenia pohľadávky, resp. celkovo otázok splatnosti istiny.

25. Ako výrok závislý od meritórneho výroku musel byť zrušený aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne okresný súd i o nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania.

26. Krajský súd dopĺňa, že v súdnej veci neprebíhali dve samostatné konania (konanie o žalobe žalobcu a konanie o vzájomnej žalobe žalovanej), ale len jedno konanie s viacerými predmetmi posúdenia, preto je potrebné, aby i výrok o nároku na náhradu trov konania bol iba jeden. Samozrejme, pri ustálení miery úspechu, resp. neúspechu sporových strán je namieste jednotlivé posudzované (čiastkové) nároky navzájom v rámci sporu ako celku pomerovať (percentuálne alebo podielom/zlomkom) a podľa rozsahu úspechu vo vzťahu ku každému z nich následne ustáliť výsledný rozsah úspešnosti procesných strán.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.